

Ο διάλογος του Έκτορα και της Ανδρομάχης

Οδυσσέας Περαντζακης
Αίζα Παπασταθοπουλου
Γιάννης Χατζησωτηρης

ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ Ι.Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η Ιλιάδα:

- Η Ιλιάδα αποτελεί το ένα από τα δυο ομηρικά έπη ,η οποία σώζεται ολόκληρη στις μέρες μας. Η σύνθεσή της, χρονολογείται γύρω στον 8ο αιώνα π.Χ. και βασίζεται στην παράδοση προφορικής σύνθεσης και απαγγελίας ηρωικών ποιημάτων που είχε αναπτυχθεί τους προηγούμενους αιώνες. Το έπος , που περιγράφει κάποια γεγονότα του δέκατου και τελευταίου χρόνου της πολιορκίας της Τροίας (Ιλίου) από τους Έλληνες. Τέλος , αποτελείται από 15.693 στίχους.

Ο Διάλογος

- ...Έτσι λοιπόν αφού μίλησε, έφυγε ο Έκτορας. Αμέσως μετά έφτασε στο ανάκτορό του, αλλά δεν βρήκε την Ανδρομάχη, επειδή αυτή μαζί με το παιδί της και την βυζάστρα-υπηρέτρια είχε σταθεί επάνω στο πύργο με θρήνους και κλάματα. Όταν ο Έκτορας δεν βρήκε μέσα στο σπίτι τη σύζυγό του, ήρθε και στάθηκε στο κατώφλι και ρώτησε τις δούλες μήπως πήγε σε καμιά συννυφάδα της ή μήπως είχε πάει στο ναό της Αθηνάς, όπου και άλλες καλλιπλόκαμες Τρωάδες ζητούν να εξιλεώσουν τη φοβερή Αθηνά
- Προς αυτόν απάντησε η πρόθυμη οικονόμος:
- «Έκτορα, επειδή έντονα με προστάξεις να πω την αλήθεια, ούτε κάπου σε καμιά συννυφάδα της, ούτε για το ναό της Αθηνάς βγήκε, όπου άλλες καλλίκομες Τρωάδες ζητούν να εξιλεώσουν τη φοβερή θεά, αλλά πήγε στον ψηλό πύργο του Ιλίου. Αυτή μεν έχει φτάσει πια στο τείχος τρεχάτη σαν τρελή· μαζί της δε η παραμάννα κρατεί το παιδί».

- ...Όταν ο Έκτορας έφτασε στις Σκαιές πύλες τότε τρεχάτη τον συνάντησε η γυναίκα του η Ανδρομάχη με τα πολλά χαρίσματα, η κόρη του Ηετίωνα, χύνοντας δάκρυα του έσφιξε το χέρι θερμά και του είπε: «Ευλογημένε, η ορμή σου θα σε καταστρέψει και δεν λυπάσαι το ανήλικο τέκνο σου και μένα την άμοιρη που σύντομα χήρα σου θα γίνω· γιατί γρήγορα οι Αχαιοί θα σε σκοτώσουν ορμώντας όλοι επάνω σου· για μένα θα ήταν προτιμότερο, εάν σε στερηθώ, να χωθώ στη γη· γιατί πια δεν έχω άλλη παρηγοριά, όταν συ βέβαια πεθάνεις, αλλά βάσανα· ούτε υπάρχει ο πατέρα μου και η σεβαστή μου μητέρα».
- Αλήθεια κι εγώ, απάντησε ο Έκτορας, για όλα αυτά φροντίζω, αλλά πάρα πολύ ντρέπομαι τους Τρώες και τις χαριτωμένες Τρωάδες, αν φεύγω σαν δειλός μακριά από τον πόλεμο, ούτε ο χαρακτήρας μου το επιτρέπει, γιατί έμαθα να είμαι γενναίος πάντοτε και να πολεμώ μαζί με τους Τρώες στην πρώτη γραμμή, προσπαθώντας να διαφυλάξω τη μεγάλη δόξα του πατέρα μου και μένα του ίδιου.

Απάντηση Έκτορα

- ...Εγώ με την καρδιά μου και την ψυχή μου αυτό το ξέρω καλά· θα έρθει, δηλαδή, ημέρα όταν κάποτε η ιερή Τροία θα έχει χαθεί και ο Πρίαμος και ο λαός του πολεμιστή Πριάμου. Αλλά δεν αισθάνομαι τόσο λύπη για τους Τρώες στο μέλλον ούτε για αυτήν την Εκάβη, ούτε για το βασιλιά Πρίαμο, ούτε για τους αδελφούς μου, που πολλοί και γενναίοι μπορεί να πέσουν στο χώμα από άντρες εχθρούς, όσο για σένα, όταν κάποιος από τους χαλκοθώρακες Αχαιούς θα σε πάρει μαζί του, αφού σου αφαιρέσει την ελεύθερη ημέρα και στο Άργος, αφού θα είσαι, θα υφαίνεις στον αργαλειό κάτω από τις διαταγές άλλης και ίσως θα μεταφέρεις νερό χωρίς καθόλου να το θέλεις, γιατί θα σε πιέζει σκληρή ανάγκη· και κάποτε όταν κανένας σε δει να χύνεις δάκρυα θα πει· «αυτή είναι η γυναίκα του Έκτορα», που ήταν πρώτος στη μάχη από τους ιπποδαμαστές Τρώες, όταν πολεμούσαν γύρω από την Τροία.

ΤΕΛΟΣ